

Illustrationsmaterialet er meget rigt og smukt; gode Fotografier findes gengivet paa næsten hver Side (ialt c. 3000 Stk.), og Kortskitser eller Diagrammer (c. 1000 Stk.), der for en stor Del er udarbejdede af Forfatterne selv, giver gode Oversigter; desuden findes indklæbde i Hefterne fortrinlige farvede Gengivelser af Malerier af dygtige Kunstnere (c. 300 Stk.). Endelig er der for hver Verdensdel et farvetrykt Terrainkort (Helside), som synes at være Originalarbejde, samt et stort udfoldeligt Kort, som i noget forenklet Form er taget fra Stiellers eller Debes' Atlas. Det er selvfølgelig en stor Fordel altid at have et saadant godt Kort ved Haanden; men i det Øjeblik, man indklæber det i Bogen som Bilag til denne, risikerer man at møde Kritik, fordi man ikke paa alle Punkter har haft tilstrækkelig Opmærksomhed henvendt paa at skaffe Overensstemmelse mellem Talangivelser og Stavemaade paa Kort og i Tekst.

Naar Værket foreligger afsluttet, vil en Anmeldelse af det som Helhed fremkomme paa dette Sted.

A. Kiilerich.

C. I. H. Speerschneider: The State of the Ice in Davis-Strait.
 Publikationer fra Det Danske Meteorologiske Institut
 Nr. 8. (25×17 cm, 53 S.). København 1931.

I denne lille Publikationsrække har Kaptajn Speerschneider i et Par af de tidligere Numre (Nr. 2 og 6) givet interessante Oversigter over Isforholdene i de danske Farvande. Denne Gang er det Isforholdene i de grønlandske Farvande, han ønsker at klarlægge, idet han i Egenskab af Chef for Meteorologisk Instituts Nautiske Afdeling jo har større Kendskab til disse Forhold end de fleste andre Mennesker. Med stor Udholdenhed har han gennemført alle tilgængelige Ekspeditionsberetninger og Journaler for heraf at samle Oplysninger om Isens Beliggenhed i Davis-Strædet for hver enkelt Sommer siden 1820 og desuden nogle spredte Aar før den Tid.

I Tekst beskrives Isforholdene for hvert Aar i et saadant Omfang, som de forefundne Oplysninger tillader det. Fra 1890 til 1896 er Teksten dog overordentlig kortfattet, idet Forfatteren henviser til „Nautisk-Meteorologisk Aarbog“, der fra 1890 indeholder Oversigt over Isforholdene i de arktiske Have; og med 1896 ophører Tekstbeskrivelsen i dette Hefte fuldstændig under Henvisning til samme Aarbog.

Paa de sidste Sider har Forfatteren gjort et meget interessant Forsøg paa at give en Oversigt over „Storisens“ Udbredelse ved Vestgrønland i Tidsrummet 1820—1930. Idet han tager Hensyn til Isens

Udbredelse saavel i nordlig som i vestlig Retning og til Varigheden af den større eller mindre Udstrækning, er han i Stand til at give hvert Aar en Karakter mellem 0 og 10; Resultatet af denne Bedømmelse er opført i en Tabel og er desuden i et Diagram fremstillet i en Kurve, der er udjævnet ved Hjælp af 3-Aars Midler. Mod denne Metode kan man selvfølgelig gøre den Indvending, at Resultatet i betydelig Grad afhænger af Forfatterens Skøn; men hvis man ikke vil vise Opgaven fra sig, er der næppe nogen anden Vej at gaa end den her valgte.

Som Helhed maa man sige, at denne Afhandling er Resultatet af et prisværdigt Flidsarbejde, og at den absolut er interessant og værdifuld for den, der beskæftiger sig med de grønlandske Farvande.

A. Kiilerich.

Richard Byrd: Flieger über dem sechsten Erdteil. (15×23 cm, 280 S., 75 Billeder og 2 Kort). F. A. Brockhaus, Leipzig 1931.

Byrds Sydpolsekspedition 1928—30 vil endnu være de fleste i frisk Minde fra Dagspressens Beretninger og fra Filmen, der gav en levende Skildring af det storstilede Foretagende. Det skal derfor blot kort resumeres, at Byrd i Oktober 1928 startede fra U. S. A. for via New Zealand at forcere Drivisen i Rosshavet med sine to Ekspeditions-skibe støttet af norske Hvalfangere. Ved Rossbarrieren udlossedes det uhyre Materiel, der bl. a. omfattede Huse og Proviant til 2—3 Aars Forbrug til c. 40 Mand og 94 Hunde, videnskabelige Instrumenter, Radiostationer og 3 Flyvemaskiner. Et Stykke inde paa Rossbarrierens flydende Isdække oprettedes Standlejren „Little America“, hvorfra der foretoges Flyvninger med luftfotografiske Optagelser som Maal over Rossbarren og de ukendte Egne Ø. for Edward d. 7's Land. (Marie Byrd-Ld. og Edsel Ford Bj.). Ad Amundsens Rute foretoges Flyvningen til Polen 29. Nov. 29, og Polarplateauets Randbjerge, Dr. Maud Bj., udforskedes dels fra Luften dels af en Hundeslædeekspedition ledet af Geologen Gould, der i et særligt Afsnit af Bogen behandler denne Rejse.

Med Hensyn til arktisk Rejseteknik er Byrd-Ekspeditionen interessant ved den udstrakte Anvendelse af Flyvemaskiner, der er alle andre Trafikmidler enormt overlegne ved Nyorientering, og som muliggør Kortlægningsarbejder paa et Minimum af den Tid, der ellers vilde medgaa dertil. Til Gengæld kræver Maskinernes minutiøse Pasning Ekstramandskab, en daarlig Karburator kan bevirke katastrofal Benzinmangel, en tilstoppet Straalespids kan have farlig Nødlanding til Følge, og Landing i ukendt Terrain er i det hele taget risikabelt.